Rosník

ZŠ Rosice

3 - 2015/2016

Rosník – úvod

Vítejte v jarním čísle časopisu Rosník. Číslo je opět nabité informacemi a zajímavostmi. V rubrice Ze života školy najdete např. velkou reportáž z přípravy i samotného průběhu absolventského plesu. Je to velkolepá akce a každý rok ji deváťáci velmi prožívají. Na jaře jsme také oslavili Velikonoce a Den Země. Dozvíte se také, jak jsme dopadli v různých soutěžích. Hlavním tématem jarního čísla je ale naše město. Redaktoři se zúčastnili několika akcí, ve kterých se vyjadřovali k tomu, co se jim v Rosicích líbí a co by naopak zlepšili. Provedli také velký průzkum na celé naší škole, aby se k těmto otázkám mohli vyjádřit také ostatní spolužáci. V rámci procházky po městě se zastavili na zámku a oslovili pana kastelána. Pan kastelán byl velmi sdílný a vypravoval a vypravoval. Přinášíme vám ty nejdůležitější a nejzajímavější informace. Vynechat jsme nemohli ani SVČ a popovídali si s pracovníkem v klubu Suterén. Je to náš bývalý žák, a tak si zavzpomínal i na školní léta. Samozřejmě v tomto čísle najdete také pravidelné zpravodajství ze školní družiny, žákovského parlamentu a z Ekoškoly. Chybět nemohou ani zábavné rubriky, jako kvíz, povídání o zvířeti (Víte, které zvíře patří neodmyslitelně k Rosicím?). Dáme si také zdravé a výborné jídlo. A na závěr se trochu pobavíme. Všimněte si také obrázků. V tomto čísle je pro nás připravili ilustrátoři z naší školy. Myslíme, že si každý najde to, co ho zajímá a zpříjemní si čas, který nám ještě zbývá do prázdnin.

Mgr. Jana Odehnalová

KDYŽ JE KRÁSNÝ JARNÍ DEN, MUSÍ ROSNÍK RYCHLE VEN!

Obsah

Reklama 2
Úvod 3
Rozhovor s kastelánem 4-5
Rozhovor s V. Pavlíčkem ze SVČ 5-6
Jaro 7-9
Je naše město zdravé 9-12
Na soutěž s dramatickým kroužkem 12-13
Absolventský ples 13-16
Přírodní vědy hravě II. stupeň 16-17
Ekopobyt 17-18
Velikonoční dílničky 19
Velikonoční vystoupení 19
Pěvecká soutěž 20
Recitační soutěž I. stupeň 21
Čarodějnické řádění 22
Školní družina 23
Zprávy ze školního parlamentu 24
Pozdrav od EKO-týmu 25
Anketa Naše město 26-27
Hudba 21. století 28
Zvíře 29
Vědomostní kvíz 30
Z Rosníkovy knihovničky 31
Rosník v kuchyni 32
Rosník básníkem 33
Rosník výtvarníkem 34
Komiks 35
Závěr 36

Rozhovor s kastelánem rosického zámku panem Jaroslavem Ditrichem

Dne 11. 1. skupinka redaktorů našeho časopisu ve složení Barbora Čechová, Ondřej Nedorost, Lucie Horáková a Natálie Horáková a Anežka Formánková vyrazila na návštěvu zámku v Rosicích. Dostali jsme se až do pracovny pana kastelána, která byla plná různých knih a dokumentů. Usadili jsme se do starožitných křesílek a pan kastelán začal vypravovat. Vyjadřoval se hodně obsáhle k jednotlivým otázkám, a tak jsme do časopisu vybrali jen to nejzajímavější a nejpodstatnější.

Na zámku nás čeká zajímavá prohlídka. Zámek můžeme navštívit od dubna do října. Vždy v pondělí je zavřeno. Pro zvýšení návštěvnosti se připravují mimořádné prohlídky, plánují se např. prohlídky vánoční a noční.

Ptali jsme se také na zámeckou zahradu a park. O zahradě jsme se dozvěděli, že se správa zámku snaží dodržet její historický ráz. Zahrada dříve sloužila k odpočinku panstva v zeleni, proto tady dodnes jsou spíše travnaté plochy a stromy. S obnovou parku je větší problém. Rekonstrukce je poměrně nákladná a navíc se často nevyplatí, protože je ničena vandaly.

Nezapomněli jsme ani na dotaz týkající se velkolepé akce v Rosicích, a sice

Dozvěděli jsme se například, že historie zámku sahá až do 13. století, kdy zde byla pány z Třeblovic vybudována tvrz. Do přestavby tvrze na zámek se pustili později páni z Lipé.

Rytířského klání o srdce dívek a paní. Tato akce má už dlouholetou tradici a byla to jedna z prvních takovýchto akcí v celé republice. Ze začátku se mohli do boje zapojit neprofesionální

bojovníci. Ti se často do své role rytíře tak vžili, že pak docházelo k častějším zraněním. Proto se dnes v klání utkávají jen profesionální skupiny. Tato akce si získala své příznivce a na konci srpna se do Rosic sjíždějí i návštěvníci z širokého okolí. Už jsme si zvykli, že tato akce ukončuje naše prázdniny.

Na tomto zámku je kromě klasických prohlídek možné zhlédnout i různé výstavy skla, kterého je zde největší množství v celé ČR, výstavu panenek, hraček a v neposlední řadě můžeme zažít i prohlídku atomového krytu. Dále co možná nikdo nic neví, byla kdysi dávno na tomto zámku mučírna a vězení, které jsou přístupné jen při některých akcích.

Když se podíváme do historie zámku, zjistíme, že dvě postranní křídla zámku sloužila dříve jako stáje a vozovna. Dnes jsou tyto budovy rekonstruované a sídlí v nich městský úřad a SVČ.

Naše redaktorka se pana Ditricha také ptala, která místnost se mu na zámku líbí nejvíce. Podle pana Ditricha je nejhezčí a nejvíce reprezentativní místností je přijímací sál Žerotínů.

Děkujeme panu Ditrichovi, jím podané informace byly naprosto vyčerpávající, je nám líto, že jsme tento rozhovor museli trošku zkrátit, ale samotný článek by tak jinak zabral více než půlku časopisu ☺

TIP: Určitě se vydejte na prohlídku zámku, je přece ostuda neznat památky ve svém městě!

OTÁZKA NA ZÁVĚR: Víte, kolik rodů se na zámku vystřídalo?

Že nevíte, tak pozorně čtěte?

Páni z Třebechovic, Hechtové z Rosic, Přemek Těšín, Hynek z Kukvic, Bohunka z Pernštejna, Páni z Lipé, Žerotínové, páni z Valdštejna, z Verdenberka, z Fanálu, hrabata z Ugarte, Sinové, Ypsilanti, pán z Gereuthu a poslední DE Forest.

Na zámku se tedy vystřídalo 15 rodů.

Barbora Čechová
a Ondřej Nedorost, IX. A
a Natálie Horáková, VI. B

Rozhovor s bývalým žákem, kterého dnes potkáte v SVČ v klubu Suterén

Viktora Pavlíčka mnozí z vás znají ze Suterénu, tedy ne ze sklepa, ale z klubu pro mládež v SVČ v Rosicích. Oslovili jsme ho jednak proto, že SVČ u mládeže pozitivně bodovalo v anketě o Rosicích. Dále také proto, že je to absolvent naší školy, který patřil k těm nejlepším v oblasti dramatické tvorby na naší škole. Zkušenosti z mládežnických představení jistě využil během svých dalších studií.

1. Co jsi studoval a co studuješ?

Po absolvování ZŠ Rosice jsem studoval na humanitním Gymnáziu P. Křížkovského s uměleckou profilací v Brně. Zde si studenti mohou zvolit hudební, výtvarný, nebo divadelní obor. Já si vybral obor divadelní, v rámci kterého jsem měl kromě běžných gymnaziálních předmětů navíc dějiny výtvarného umění, dějiny hudby a dějiny divadla, tvůrčí psaní,

pohybovou výchovu, hlasovou výchovu a zpěv, dramatickou výchovu a tzv. divadelní projekt, v rámci kterého jsme každý rok secvičovali jednu, či více inscenací.

Po maturitě jsem byl přijat na obor Sociální pedagogika a volný čas, profilaci dramatická výchova na PF Masarykovy univerzity, kde v současné době dokončuji první ročník bakalářského studia.

2. Co děláš v SVČ v Rosicích a jaké jsou tvoje plány v rámci SVČ na příští školní rok?

V SVČ Rosice pracuji v klubu Suterén a dělám vedoucího klubu instruktorů. Od příštího školního roku bych měl vézt kroužek zaměřený na dramatickou výchovu a improvizaci.

3. Proč sis vybral právě rosické SVČ?

Kamarádi ze SVČ mě sami oslovili s nabídkou práce, která mě velmi baví a naplňuje a navíc mi slouží jako školní praxe.

4. Jak vzpomínáš na rosickou základku?

Na základku v Rosicích jsem nastoupil až od šesté do deváté třídy a moc rád na to vzpomínám, samozřejmě jsem se potkal i s lidmi, se kterými jsem si úplně "nesednul", ale tak už to bývá. Základku jsem si vážně moc užil a těším se sem na případné pedagogické praxe!

S Viktorem a jeho spolužáky z pedagogické fakulty se mohou deváťáci setkat v květnu na strukturovaném dramatu Juliina volba. Rozkryjí problémy dospívání a budou vtaženi do děje! Tady je stručná anotace:

Juliina volba

Julie a David spolu už od mala závodně tančí. Vždy si dobře rozuměli, trávili

spolu většinu svého volného času a v těžkých životních situacích tu byli jeden pro druhého. V 15 letech vyhráli taneční soutěž, kterou také chtěli patřičně oslavit. Julie byla do Davida zamilovaná a na oslavě spolu strávili noc. Zanedlouho zjistila, že je těhotná. Julie nyní stojí před životním rozhodnutím, zda jít na potrat nebo si dítě nechat.

Žáci se pod vedením lektorů aktivně podílejí na utváření tzv. příběhového dramatu. Rozebírají dané situace a kreativním způsobem hledají řešení vzniklých problémů. Přínosnou zkušeností, kterou drama skýtá, je i možnost rozhodovat se z pozice různých sociálních rolí. Celkový program se tak stává efektivnějším, než jsou klasické přednášky s preventivní tématikou.

Program je určený pro žáky a studenty ve věku 14-16 let různých typů škol. Zaměřuje se na sexuální dospívání, zdraví, respektování práv druhých, předsudky vůči nepoznanému a utváření hodnotového systému žáků v rámci vzdělávací oblasti RVP Výchova ke zdraví a v rámci průřezového tématu RVP Multikulturní výchova.

Celkové trvání je 90 minut. Realizují studenti Katedry sociální pedagogiky PdF MU v rámci povinné praxe pod vedením MgA. Lenky Remsové, PhD.

Barbora Čechová
a Ondřej Nedorost, IX. A

JE JARO!

Není to tak dlouho, co nám datum 20. března přineslo jaro. Tento den označujeme jako jarní rovnodennost. Všichni už se nemůžeme dočkat sluníčka, teplého počasí a hlavně krásné přírody, kdy se všechno jenom zelená a kvete, začínají se rodit mláďata, prodlužovat se dny a tak dále, a tak dále…

Když se řekne jaro, určitě si všichni vybavíme Velikonoce. Křesťané slaví zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Velikonoční týden započne Květnou nedělí a dále vypadá takto:

Modré pondělí – Na Modré pondělí dětem a studentům začínaly jarní prázdniny.

Šedivé úterý – v tento den hospodyně uklízely svá stavení, vymetaly všechny nečistoty.

Škaredá středa – To je den, kdy Jidáš žaloval na Ježíše. V tento den se nemá podle pověry nikdo škaredit, protože by mu to mohlo vydržet každou středu v roce.

Zelený čtvrtek – tento den byl dnem odpuštění. Rodiny se modlily a všichni se omyli rosou, která bránila různým onemocněním. Uklízelo se a smetí se odnášelo na křižovatky cest, aby se nedržely v domech blechy. Aby stavení opustil hmyz a myši, zvonilo se paličkou o hmoždíř. Na Zelený čtvrtek také utichaly zvony – říká se, že „odlétají do Říma“. Znovu se rozezní až na Bílou sobotu. Místo zvonů se však ve vsích ozývaly dřevěné řehtačky

a klapačky. V odpoledních hodinách se scházely chlapci a dívky a říkali říkanky o Jidášovi. Dodneška se právě v tento den objevuje na pultech pečivo „jidáše“, které se dříve podávalo namazané medem.

Velký pátek – Toto byl den velkého smutku a dodržoval se přísný půst – na památku ukřižovaného Ježíše Krista. Také výzdoba kostelů byla tento den chudá a písně se zpívaly bez doprovodu varhan. Někde i na Velký pátek nahrazovaly řehtačky hlas zvonů a oznamovaly poledne a ranní i večerní klekání. Děti s řehtačkami tzv. honily Jidáše. Dále se nemělo pracovat na polích (hýbat se zemí), ani se nemělo prát prádlo. Přesto symbolem Velkého pátku byla voda – tou se lidé omývali pro zdraví, vykrápěl se chlév a omývala zvířata. Také se v tento den děly zázraky – zem se otevírala, aby ukázala své poklady.

Bílá sobota – Ještě před východem slunce se muselo uklidit, vybílit stavení a vymetalo se novým koštětem. Pekly se mazance, beránci a také chléb. Vše se chystalo na Boží hod velikonoční. Chlapci pletli pomlázky z vrbových proutků, vázaly se březové větvičky a zdobila se vajíčka.

Boží hod velikonoční – Ze soboty na neděli došlo právě ke zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Noc byla označována za „velkou“ – a odtud název Velikonoce. V neděli se také začala jíst tradiční velikonoční jídla. Na Boží hod se setkával jen nejbližší rodinný kruh, bez přátel a známých.

Velikonoční pondělí – Tomuto dni se také říkalo Červené pondělí. Brzy ráno vycházeli chlapci – koledníci s pomlázkami šlehat děvčata, aby z nich vyhnali nemoci a lenost. Dostávali od děvčat malovaná vajíčka a cukroví. Proutí, ze kterého se pomlázky pletly, byla přisuzována životadárná síla. Kdo dostal pomlázkou, ten omládl.

Ale na jaře máme i jiné svátky. Například Svátek práce, který se slaví 1. května. Této svátek můžeme znát i jako 1. máj, tak byl označován za socialismu. Původ tohoto svátku sahá až konce 19. století, kdy právě 1. května vstoupili dělníci v Chicagu do stávky za osmihodinovou pracovní dobu. V naší zemi právě v období socialismu byl první máj velmi populární, byly organizovány bohaté průvody městy, doplněné o propagační přednesy čelních představitelů strany. Účast zde byla povinná. V průvodu byly zastoupeny jak děti ze škol, tak podniky a různé organizace. Tradiční prvek oslav socialistického prvního máje tvořila mávátka, transparenty a kytice šeříků. V porevolučních dobách, tj. po roce 1989, se oslavy prvního máje hromadně nekonají, ale obvykle je využívají politické strany ke svému zviditelnění.

Dále je státním svátkem 8. květen. To je Den vítězství. Německo kapitulovalo a tímto dnem byla ukončena 2. světová válka. Pokud se podíváme do dějin

tehdejšího Československa, tak 5. května vypuklo na základě celoevropských událostí Pražské povstání. O tři dny později – 8. května bylo podepsáno příměří a ústup jednotek Wehrmachtu (německé armády) z našeho území. Za období socialismu jsme jako státní svátek slavili až 9. května, kdy byla osvobozena Praha Rudou armádou. Ale v porevolučních dějinách naší země, se tyto oslavy přesunuly zpět na datum 8. května, neboť dnes již víme, že část naší země osvobodili Američané.

Jaro nám kromě svátků přináší i dny všední. Ale i ty jsou nádherné, protože kolem nás všechno kvete a voní. Sluníčko nám dodává energii a my se daleko více usmíváme na lidi kolem sebe. A to je moc dobře…

Barbora Čechová, IX. A

Je naše město zdravé?

Snad za to mohou stále se prodlužující dny, snad školní soutěž, že si žáci naší školy mnohem více všímají toho, co se děje v Rosicích. Jeden z našich žáků dokonce vyrazil na malý soukromý průzkum, aby zjistil, jak jsou občané v našem městě spokojeni. Záznam ankety si můžete přečíst.

Dobrý den, vážení přátelé. Jmenuji se Matěj Masár a jsem začínající reportér.

Zdravím Vás z Rosic. Je to krásné město s dobrou vybaveností a dostupností, vzdálené jen 15 minut jízdy autem od Brna. Přišel jsem se zeptat místních obyvatel, jak se jim tady žije.

Procházím právě náměstím, kde se staví nový dům. Támhle jde pán na procházku se psem, zkusím ho oslovit: „Dobrý den, můžu se vás na něco zeptat?“ „Dobrý den, ano mám chvilku.“ „Jak se vám žije v Rosicích?“ „Mám to tu rád, ale v poslední době je tu celkem hlučno. Celý den tu rachotí jeřáby a stavební stroje. Ale to budu muset vydržet. V tomhle novém domě bude spousta nových bytů a obchodů a bude to zde vypadat mnohem lépe, než to neupravené prostranství, co tu bylo.“ „Děkuji vám za rozhovor, na shledanou.“ „Na shledanou.“

Vojtěch Nedorost, VII. B

Stojím před základní školou. Pro další rozhovor si vyberu děvčátko s mašlí. „Ahoj, můžu se tě zeptat, co ti v Rosicích chybí?“ „Dobrý den, měli jsme tu krásné koupaliště, ale už je pár let zavřené. Chtěla bych, aby ho opravili a brzo otevřeli.“ „A co ty chlapče? Co tobě chybí v Rosicích?“ Oslovuji dalšího žáka. „Mám rád pejsky a přál bych si pro ně prostory, kde by mohli běhat a nikdo by jim nenadával, že štěkají a dělají hovínka.“ „Děkuji za rozhovor, snad se ti přání vyplní a na shledanou.“ „Na shledanou.“

Do třetice zkusím oslovit staršího pána čekajícího u přechodu pro chodce. V tuhle dobu je tu hustý provoz. „Dobrý den. Všiml jsem si, že se snažíte už delší dobu přejít na druhou stranu.“ „Dobrý den. Ano, máte pravdu. Někdy je to skoro nemožné. Nikdo vám nezastaví a semafor tu není. Nejlepší by bylo, kdyby tahle hlavní cesta na Brno vedla kolem Rosic. Nebo aspoň pár semaforů, kdyby tady bylo. Chodí tudy i děti do školy.“ „Tak vám děkuji za rozhovor a na shledanou.“ „Na shledanou.“

Jak je vidět, i tady je co zlepšovat. Těším se zase na další reportáže. Třeba právě u vás!

Kritiky, chvála i návrhy, co je potřeba vylepšit, zazněly také na školním fóru. Přečtěte si, jak to celé probíhalo:

V úterý 16. 2. 2016 se v aule konalo školní fórum v rámci projektu „Zdravé město Rosice“. Tato akce se konala proto, abychom rozhodli, co se dá v našem městě zlepšit nebo změnit a také co se nám líbí. Sešli se žáci žákovského parlamentu, zástupci redakce školního časopisu Rosník, Ekokroužku a pan starosta s ředitelem školy. Celou tuto akci moderoval pan učitel Minařík. Žáci se rozdělili do pěti skupin (*Rosičáčci, Rosická dvojka, Rosická elita, Štiky, Rosičanky*). Každá skupina vymyslela několik nápadů na zlepšení života v Rosicích. Potom své nápady členové týmů sepsali na papír a pak je představili panu starostovi. Dva nejdůležitější návrhy se zaznamenaly na tabuli. Až každá skupina představila své nápady, tak každému žákovi dali organizátoři dva lístečky. Každý

jednotlivec je šel přilepit k tomu, co mu připadalo nejdůležitější. Především jsme hlasovali pro zprovoznění koupaliště (18 hlasů). Pan starosta nám sdělil, že po třech letech objíždění

všelijakých úřadů to vypadá, že pozemky koupaliště budou konečně zase patřit městu Rosice. Proto je velmi nadějné, že v brzké době se dočkáme koupaliště v podobě biotopu. Jen tak pro zajímavost, když ještě koupaliště fungovalo, každý rok se náklady na jeho provoz pohybovaly okolo 500 000 Kč. Dále se hlasovalo pro obnovu nádraží (16 hlasů), instalaci závor na přejezdu (7 hlasů), ale protože nádraží a přejezdy patří státu, je to tedy v jeho kompetenci a město s tím nemůže nic moc dělat. Ani na opravy chodníků a silnic (6 hlasů) se nezapomnělo. Nemalý počet hlasů dostala také údržba parku, do kterého se v dohledné době bude investovat. Podívat se můžeme na výstavu v ZKC, kde studenti architektury představí návrhy několika podob budoucího útulnějšího parku. Také s opravami veřejného osvětlení, které některé týmy vnímaly jako problém, se už také začalo něco dělat. Dozvěděli jsme se, že obnova veškerého osvětlení v Rosicích by se měla vyšplhat na částku 4 000 000 Kč. Také jsme rozhodli, že se v našem městě líbí nové hřiště, kino, SVČ a kuželna. Pan starosta se ke všem naším návrhům vyjádřil. Následovala krátká přestávka, kdy jsme si dali kvíz. Ve druhé polovině této akce jsme se věnovali škole. Opět se vše sepsalo a poté se hlasovalo. Nejvíce hlasů získalo opravení záchodů (17 hlasů), WI-FI pro žáky (14 hlasů) a žákovská tiskárna (9 hlasů). Připomínky byly také k hygieně v jídelně Některé týmy by uvítaly renovaci „Stěny deváťáků“. Na naší škole se nám nejvíce líbí např. aula, kuchyňka, odpočinkové zóny, možnost trávit volný čas ve školních kroužcích a počítačové učebny. Pan ředitel se ke všemu také vyjádřil. Všichni doufáme, že se naše návrhy

splní.

Tato akce byla velmi zajímavá a pro všechny strany přínosná. My jsme si vyzkoušeli, jak je důležité problémy pojmenovat, diskutovat o nich a hledat kompromis. Neřešili jsme nějaké vymyšlené problémy, ale zabývali jsme se otázkami, které se nás bezprostředně týkají, vždyť ve škole trávíme velkou část dne a chceme žít ve městě, které je pěkné a dává nám podmínky pro spokojený život. Za velmi přínosné považujeme také to, že na naše návrhy bezprostředně reagovali pan starosta Mgr. Jaroslav Světlík a pan ředitel naší školy Mgr. Petr Řezníček. Doufáme, že naše návrhy a připomínky nezapadnou a my si ze žákovského fóra můžeme odnést pocit, že máme možnost aktivně ovlivňovat vývoj v našem městě.

Matěj Masár, V. A,
Martin Poláček, VI. B
a Barbora Čechová, IX. A

Na soutěži s dramatickým kroužkem

V neděli 21. 2. 2016 se uskutečnil v KD v Troubsku 4. ročník divadelního festivalu základních škol - Troubský tyjátr, kterého jsme se účastnily s naším dramatickým kroužkem PŠT-ROSICE pod vedením paní učitelky Mgr. Richterové a Mgr. Odehnalové.

Vše začalo dramaticky už ráno na rosickém nádraží, kde jsme měli sraz. Protože jeden herec Filip chyběl a jeho náhradník Ondra dostal v noci horečky, paní učitelky tedy rozhodly, že Valča bude hrát dvojroli. Jelikož jsme se to dozvěděli až ráno, musela se text učit ve vlaku. Ondrův kostým nám na poslední chvíli přivezl jeho otec k vlaku.

Nastoupili jsme do vlaku a jeli. Vlak několikrát po cestě zastavil. Konečně se blížíme k naší zastávce. Vystupujeme, jsme v Troubsku. Do Katolického domu, kde jsme měli soutěžit, to bylo pěšky ještě daleko. Konečně jsme tady! Po příchodu jsme se dívaly nejprve na vystoupení našich soupeřů. Pak byl oběd. Na oběd byly špagety s omáčkou. Hned po obědě se převlékáme do kostýmů a jdeme

zkoušet. Už jsme skoro na řadě, nervozita je tu všude kolem nás. Naše vystoupení má název Potrhlá Andula. Už je to za námi, i přes neplánované vynucené úpravy jsme to celkem zvládly. Teď se budeme zase dívat na ostatní a čekat na vyhlášení. Bohužel jsme se neumístili, ale máme plno zážitků, a diplom za nejlepší scénář a nejlepší herce a herečku.

Teď zbývá se sbalit a můžeme jet domů, ale před tím se stavíme do restaurace na něco dobrého. To už je tolik hodin, rychle nebo nám ujede vlak! Všichni běží, co můžou. Už vidíme koleje a závory jsou dole. Poslední kopec a jsme u kolejí. Stihly jsme to na poslední chvíli. Kdyby holky nezastavily vlak, jeli bychom až za dvě hodiny. Ve vlaku jsme byli všichni moc rádi, že jsme to stihli a že po dlouhém dnu jedeme domů.

Monika Přinesdomů, VI. A
a Lucie Horáková, VI. B

Absolventský ples

Jak proměnit žáky v dospěláky aneb jak jsme si užili náš absolventský ples

Holky se oblékly do šatů, kluci do obleků a všichni jsme se nemohli dočkat, až hodiny ukážou čas 18.30, tedy čas, kdy jsme měli sraz v kulturním domě Cristal. Najednou jsme se necítili jako žáci ze základky, ale ten večer jsme tak nějak dospěli. Před půl osmou už jsme byli krajně nervózní, protože právě tehdy jsme měli zahájit ples společným tancem, který jsme poctivě trénovali už od začátku října. Navíc jsme si my holky vůbec nebyly jisté, jestli se v určitých úsecích tance vůbec protáhneme v našich krásných bílých šatech. Sestavu jsme měli na krásnou písničku od Christiny Perri – A Thousand Years. Hudba začala hrát a my postupně sestupovali na taneční parket a všechno to začalo. Jak se nám to na zkouškách zdálo

nekonečné, tak tady to bylo asi nejkratších pět minut v našem životě. Všechno to hrozně rychle uteklo a než jsme se stačili vzpamatovat, už byl konec písničky. Moderátorky – Míša Vodičková a Simča Čapková, které celým večerem provázely, ohlásily, že by bylo škoda, abychom opustili parket, a tak zatančíme ještě valčík na písničku Tři oříšky pro Popelku. Většina holek asi řešila, co s růžemi, které dostali od svých tanečních partnerů, nakonec jsme to ale nějak vymyslely a všechno dopadlo dobře. Měli jsme chvilku přestávku a následoval tanec s rodiči. Opět se tančil pěkně dlouhý valčík, ale my jsme si ho užili. Pravda, ze začátku jsme nechtěli o žádném rodičovském tanci ani slyšet, protože to by byl vrchol trapnosti... Ale ten večer nám to nijak nevadilo a myslím, že naši rodiče na nás byli po právu hrdí ☺.

Po kratičké pauze nás opět naše dvě milé moderátorky vyzvaly, abychom si nastoupili na slavnostní stužkování. Lehce nervózní jsme tam stáli nastoupeni v řadě a čekali, až zazní naše jméno, a to je naše znamení, kdy máme vystoupit z řady, dostaneme stužku od pana starosty a přijmeme od pana ředitele i starosty gratulaci. Dostali jsme i pokyny, že se musíme dívat do foťáku, který to všechno dokumentoval, samozřejmě většina z nás na to v té chvíli zapomněla, tak doufáme, že nám za to paní učitelka Folvarčíková, která to s námi tvrdě dopoledne nacvičovala, moc nevynadá…Když jsme byli prohlášeni za absolventy, následovalo společné focení, které trvalo asi pět sekund, což mi přišlo trošku zvláštní, ale snad z toho nějaké fotky budou. A přichází na řadu proslov, ke kterému byli vyvoleni dva zástupci z obou tříd.

Proslovy byly zaměřené hlavně na to, co jsme spolu za celých těch devět let prožili, děkovalo se učitelům a rodičům, ale také tam bylo proneseno pár vět k našemu kolektivu. Zavzpomínali jsme si, jak nám bylo celých devět let spolu dobře, i když to občas nebyla procházka růžovým sadem, jak si přesto každý z nás našel skvělé kamarády. Program večera završily rosické mažoretky a poté už byla volná zábava. Tu jsme si užili stejně asi nejvíc! Konečně jsme měli možnost se opravdu odvázat a toho jsme využili, a tak nebyl parket nikdy prázdný. Ze začátku tancovaly hlavně holky, ale později se k nám připojili i naši spolužáci a prostě jsme to tam rozjeli ☺! Vesměs jsme byli rozdělení na dvě kolečka, a to opět na A a B. Samozřejmě naše kolečka tam zazářila! Opravdu jsme si to moc užili a úplně parádně si zatancovali. Ani se nám nechtělo opouštět parket!

Naše třída 9. A si ještě ale připravila takové menší překvapení pro naši třídní paní učitelku Odehnalovou, což bylo takovým zpestřením večera. Vlastnoručně jsme vyrobili kelímek od jogurtu a do něj jsme nakoupili 19 jogurtů. Tenhle dárek asi nepochopí každý, ale my i paní učitelka víme moc dobře, oč jde. Udělali jsme si trošku srandu z jejích každodenních svačin. Paní učitelka Odehnalová totiž sedí u svačinky – v jedné ruce kelímek, v druhé lžičku, a jakmile se někdo s andělským výrazem ve tváři přiblíží, paní učitelka nezná bratra a jde po nás lžičkou. Špinavou lžičkou od jogurtu nám pohrozí, ať okamžitě vypadneme, že si chce v klidu sníst svou svačinku! Proto se v inkriminovanou dobu (tj. o velkých přestávkách) už ve vlastním zájmu nepřibližujeme ke kabinetu. My jenom doufáme, že paní učitelku náš dárek potěšil, protože my jsme z toho teda měli radost velkou a těšili se jak malí, až jí ten dáreček předáme. A poté se zase pokračovalo ve volné zábavě. Tedy jen do půlnoci. O půlnoci byla totiž vyhlášena tombola, ve které letos byly opravdu senzační ceny! Ples končil asi o půl třetí ráno a nám se samozřejmě vůbec nechtělo domů! Přáli jsme si, aby ten večer trval ještě aspoň jednou tak dlouho.

Co víc k tomu dodat… Tohle byl, jak jsme se všichni shodli, ten nejkrásnější den za celých devět let a hrozně nás mrzí, že to byl jen jeden večer, který tak rychle uběhl. Prostě takových akcí musíme uspořádat víc! Jak ale podotkl jeden náš spolužák, bude ještě rozlučka, která bude určitě taky stát za to! Moc všem děkujeme za nádherný večer, který jsme si nemohli užít víc. Děkujeme zejména kapele Fantazie, která nám celý večer moc pěkně hrála, dvěma úžasným moderátorkám Míši Vodičkové a Simči Čapkové, které nám náš ples okomentovaly na jedničku s hvězdičkou, děkujeme i paní učitelce Folvarčíkové, která byla hlavní organizátorkou tohoto večera, panu řediteli, že nám umožnil uspořádat tento večer, který se pro nás stal nezapomenutelným, ale hlavně

děkujeme paním učitelkám Treuové, Dočkalové a Richterové, že s námi měly celého půl roku trpělivost a každé úterý s námi pilně nacvičovaly naše dva úvodní tance. Nebylo to s námi jednoduché, ale přesto do toho šly, i když to vůbec dělat nemusely ☺.

Doteď když na to vzpomínáme, nejraději bychom se vrátili zpátky a celý večer prožili ještě jednou… Prostě to bylo ÚŽASNÉ!!!

Barbora Čechová IX. A

Přírodní vědy hravě

18. března se družstvo žáků z naší školy zúčastnilo zcela nové regionální soutěže. Soutěž nejmenovala Přírodní vědy hravě a týkala se tedy především znalostí z matematiky, fyziky, přírodopisu a zeměpisu. Družstva tvořili žáci ze šestých, sedmých, osmých a devátých ročníků. Naši školu zastupovali Adam Petřivalský ze VI. A, Terezie Matulová, ze VII. B Karla Jelenová z VIII. B a Eliška Nedvědová z IX. B. Tady jsou jejich zážitky a hodnocení soutěže:

Soutěže se zúčastnilo celkem šest škol z okolí. Na začátku dostaly všechny týmy krabice se všemi potřebnými věcmi. Každý tým měl svou barvu, my jsme dostali modrou. Na začátku jsme si rozdělili úkoly. Některé úkoly dělal jeden z nás a pak jsme si je společně zkontrolovali. Na dalších úkolech jsme pracovali společně. Těsně před vyhlášením jsme byli dost nervózní, protože jsme si nebyli moc jisti doplňovačkou z biologie. Ale o to víc jsme byli překvapeni, když jsme se umístili na prvním místě.

Eliška Nedvědová, IX. B

Dne 18. 3. jsem se se spolužáky a paní učitelkou Folvarčíkovou vydala soutěžit na ZŠ Zastávka u Brna. Po příchodu jsme se usadili ke stolu

a dostali jsme deset úkolů. Některé úkoly jsme plnili individuálně, při některých jsme spolupracovali všichni v družstvu dohromady. I když některé úkoly byly těžké, užili jsme si i legraci. Tuto soutěž jsem si moc užila, protože mě přírodní vědy zajímají. Korunu tomuto krásnému dopoledni dala výhra našeho týmu!

Karla Jelenová, VIII. B

Soutěž se mi moc líbila a jsem ráda, že jsem mohla jet.

Terezie Matulová, VII. B

Byla to úplně nová soutěž, ve které spolupracovali zástupci všech ročníků z 2. stupně. Otázky byly z různých oborů, jako např. z matematiky, fyziky, přírodopisu nebo zeměpisu. V týmu se nám velmi dobře spolupracovalo, každý mohl ukázat své dovednosti a znalosti. Setkali jsme se zde s velmi příjemnými učiteli a celkově tady vládla přátelská atmosféra. Soutěž mě velmi bavila a měl jsem velkou radost z výhry.

Adam Petřivalský, VI. A

Ekopobyt 8. tříd

Ve dnech 21. až 23. března 2016 se naše třídy 8. A a 8. B zúčastnily pobytu pro osmé ročníky.

Ubytování v rekreačním středisku Drak v Křižanově bylo hezké, pokoje světlé a útulné. Po obeznámení s pravidly pobytu, které jsme společně vymysleli a sepsali, a po zabydlení našich pokojů následoval oběd. Jídla podávaná v průběhu ekopobytu byla dobrá, nejchutnější pro mě však byly snídaně formou švédského stolu. U jídla jsme i zůstali, jelikož po obědě následoval program o správném stravování. Přednášku o nápojích vedl pan učitel Pokorný a přednášku o jídle a kaloriích zase pan učitel Vocilka.

Do večeře byl pak stanoven odpočinek a po jídle a večerních hrách venku následovala debata, v níž každý z nás představoval člena zastupitelstva Rosic, a dohromady jsme v ní řešili možnost stavby obchvatu, buď skrz, anebo okolo města.

Před spaním jsme ještě vzpomínali na honičku po tmě před ubytovnou, ve které jsme se snažili získat pro své týmy co nejvíce bodů.

Druhý den většina z nás podnikla v odpoledních hodinách pod vedením učitelů výpravu do nedalekého městečka za účelem nakoupení všech možných laskomin. Kantýnu jsme totiž

ve středisku postrádali. Zbývající, kteří se nerozhodli jít s námi, hráli v areálu baseball. Ten den jsme podnikali spoustu venkovních aktivit, včetně tří souběžně probíhajících soutěží o týmové body. Před večeří jsme absolvovali krátké přednášky o úsporách energie a vody, nakládání s odpady, obnovitelných zdrojích atd. a poté jsme započali velký projekt, jež měl být vlastně smyslem našeho pobytu – Ekodům. Jednalo se o tvorbu návrhu ekologického obydlí, co nejšetrnějšího pro přírodu. Projekty jsme dokončili druhý den ráno a pak jsme hlasovali o nejlepší návrh.

A poté už jsme se museli s Křižanovem loučit. Po obědě jsme odešli na pokoje, sbalit si věci a poté jsme nastoupili do přistaveného autobusu, který nás odvezl domů.

Ekopobyt jsme si moc užili. Posílil vzájemné vztahy v kolektivu i vztahy mezi oběma třídami a zanechal v nás moc hezké vzpomínky.

Anežka Formánková, VIII. A

Velikonoční dílničky

Ve středu 23. 3. 2016 se uskutečnily velikonoční dílničky pro 4. a 5. ročník. Tyto dílničky už mají svou tradici, a tak jsme přibližně věděli, co nás čeká, a moc jsme se těšili. Hned ráno jsme se

rozdělili do skupinek. Každá skupinka postupně prošla všemi stanovišti. Na každém stanovišti si každý vyrobil nějakou dekoraci. Naše třída se předělila na 5. C a 4. D. Hned jak zazvonilo, se obě skupinky vydaly svou cestou. Skupinka, ve které jsem byla já, první hodinu zamířila na výrobu velikonočních vajíček. Na vajíčka jsme nalepovali různé vystříhané motivy. Tento výrobek byl hodně lehký, ale ve výsledku moc pěkný.☺ Druhou hodinu jsme měli jít na sádrový odlitek, ale nějak jsme se zamotali a šli jsme špatně… Naštěstí to všechno dopadlo dobře a dostali jsme se tam, kde jsme měli být. Výroba sádrového odlitku byla zábavná, ale také lehká. Po velké přestávce jsme se vydali na výrobu roztomilého zapichovátka do květináčku. Tenhle výrobek se mi moc líbil, protože mám ráda roztomilé věci. Stále mi tento výrobek hnízdí v květináčku ☺ No, a jako poslední výrobek byl náš květináč s obilím, které jsme si sami vypěstovali. Tento výrobek jsme dělali v naší třídě, ve které jsme se nakonec sešli s druhou skupinkou. Celý den se moc vydařil!

Vladimíra Odehnalová, V. C

Velikonoční vystoupení našich třeťáků

Dne 19. března se na farmářských trzích V ZKC uskutečnilo vystoupení mých spolužáků. Děti poctivě trénovaly a pak se bylo na co dívat. Každé dítě mělo vyprávění o jednom dni pašijového týdne. O jednotlivých dnech říkali docela dlouhý text, např. proč se tak jmenuje, jaké tradice se k tomuto dni vážou, přidali i lidové pověry. Mohli jsme se tedy dozvědět i něco nového o Velikonocích. Děti povídaly hezky popořadě a vždycky mezi vyprávěními říkaly všechny dohromady nějakou básničku. Na konci představení kluci utvořili větší kruh a holky menší kruh tak, aby kruh děvčat byl uvnitř kruhu chlapců. Pak se holky točily jedním směrem a kluci druhým tak dlouho, dokud neskončila básnička, kterou hoši povídali. A pak už bylo slyšet jenom bouřlivý potlesk vycházející z publika. I mně se vystoupení moc líbilo.

Inna Holubářová, III. A

Pěvecká soutěž Já, písnička

Ve čtvrtek 7. 4. 2016 se celkem 6 žáků naší školy zúčastnilo regionální pěvecké soutěže Já, písnička v Zastávce. Do této soutěže se přihlásilo kolem 30 zpěváků z osmi škol našeho regionu.

V kategorii 5. tříd nás reprezentovali Natálka Kozáková z 5. A a Adam Petrčka z 5. C jako jediný účastník z řad chlapců. V kategorii 6. a 7. tříd zpívaly Lenka Šoltésová a Karolína Fabíková z 6. A. V nejstarší kategorii se předvedly Lucka Šoltésová z 8. B a Míša Dudová z 9. B. Všichni naši soutěžící se snažili zazpívat, jak nejlépe dovedli, a zaslouží si velké uznání za překonání trémy před tak velkým publikem a osmi členy odborné poroty.

A jak jsme nakonec dopadli? Přivezli jsme si celkem 3 diplomy. Natálka Kozáková se umístila na krásném 3. místě a Míša Dudová dokázala v obrovské konkurenci obhájit svůj loňský triumf nečekaným 1. místem, a navíc obdržela diplom za profesionální kytarové doprovody většiny našich soutěžících.

K úspěšné reprezentaci naší školy blahopřeji a už se těším na další akce našich zpěváků ☺

Mgr. Vilma Richterová,
komise estetické výchovy

Recitační soutěže našich žáků

Každý rok se na naší škole sejdou děti, které s radostí přednesou svoji naučenou báseň před publikem.

Tento rok jsme shlédli 44 žáků a jejich přednes. Soutěžilo se jako vždy v kategoriích. 1. třídy patří do

0. kategorie, 2. a 3. třídy do 1. kategorie a 4. a 5. třídy do 2. kategorie.

Vítězové z každé soutěžní skupiny postoupili do okresního kola do Ivančic.

Za 1. třídy to byla Jana Prokešová, za 2. a 3. třídy postoupil Miloš Chlubný a za 4. a 5. třídy soutěžil za naši školu David Stehlík.

Odtud postoupil už jenom David Stehlík na Krajskou přehlídku recitátorů do Brna.

Dále už nepostoupil, ale posuďte sami, co napsal o svých recitačních zkušenostech.

Mgr. Adéla Koblížková

Co mi dala recitační soutěž

Mnoho krásných zážitků, radost a povznesenou náladu. Ale nejen to, poznal jsem různé druhy přednesů.

Nejraději mám básně veselé. Líbí se mi i napětí, které je v básních. Baví mě, že mohu se svým hlasem pracovat. Měnit hloubky i výšky, tempa, vyjádřit radost, strach, smutek i úspěch. Básně i próza jsou fajn a přednáším rád.

Byl jsem šťastný, že jsem se dostal do krajského kola recitace. Dozvěděl jsem se, jak cvičit hlas a správně dýchat. Vím už, jak je důležité vybrat si tu pravou báseň. Musí být pro mě milá, abych ji přednášel přirozeně. Nejhorší je

zvládnout trému a naučit se báseň prožít.

Těším se na další soutěže a moc, moc děkuji paní učitelce Koblížkové i mé babičce za jejich pomoc a podporu.

David Stehlík, V. C

Čarodějnické řádění ve III. A

V pátek 29. dubna nám čarodějnice odčarovaly učení a my jsme čarodějnicky kouzlili, tvořili a zaklínali. Nejprve jsme vybírali z charakteristik čarodějnic. Když se řekne slovo ČARODĚJNICE, vybaví se nám nevzhledná žena, hrůza, strašidelné pohádky, oheň před 1. májem, zaklínadla, chaloupka na kuří nožce, černý kocour,…. My jsme se shodli, že čarodějnice je pro nás nejvíce oheň před 1. májem. Poté jsme zhlédli zajímavý dokument a také si vyrobili z březového proutí malé košťátko. Naše spolužačka Lucka dokonce s rodiči vyrobila model čarodějnice, který jsme pro vás vyfotili. Čarodějnice je také kouzelnice a zaklínačka. My si na ni také každý zahráli. Za úkol jsme vymýšleli svoje čarodějná zaklínadla.

Tady je malá nabídka:

Čarodějnické zaklínadlo

Bolavé ucho, křivý hnát,
pojď si, kloučku, ochutnat.
Muří noha, hadí jed,
ať je z tebe moucha hned.
Ropuší žláza, bradavice
ať nevidím tě více.
Kočičí dráp a myší chlup,
ať se tak stane, buď jak buď.

Lucie Jašková, III. A

Zaklínadlo pro proměnu kočky v hlemýždě

Krindypindy,
starý žgryndy,
ukňouraná kočka,
má duhová očka.
Čáry, máry, hokus, pokus,
nesmí z ní být z houby výtrus!
Nezměňme jí věk,
musí to být šnek!

Inna Holubářová, III. A

Školní družina a naše město

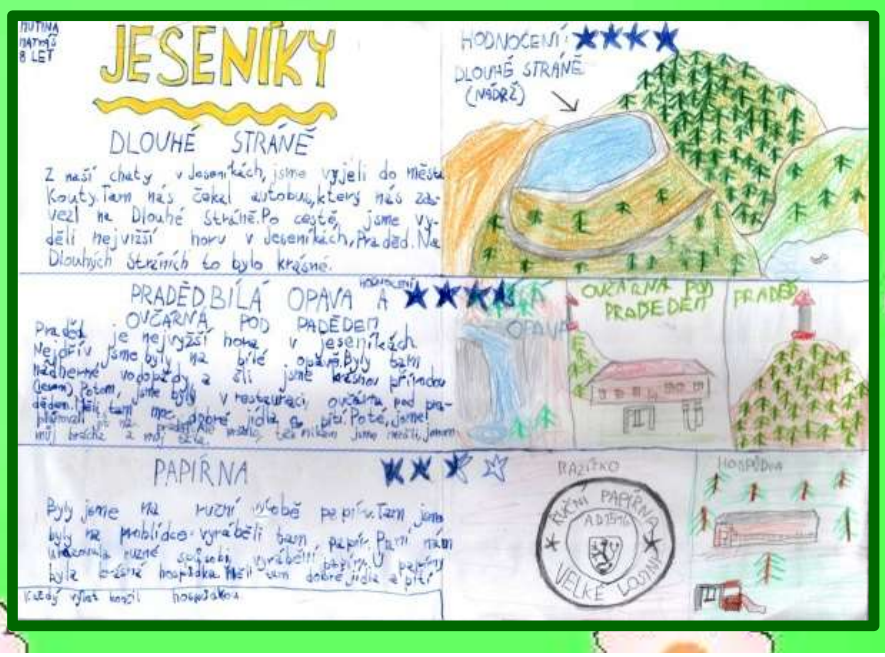
Městský projekt: „V jakých Rosicích chci žít, co bych chtěl změnit“ zasáhl i školní družinu. Nejenže jsme se zapojili do školní výtvarné soutěže, ale uspořádali jsme i vlastní družinovou vernisáž z výkresů a slohových prací. Každý ke své kresbě napsal i článek, co mu v Rosicích chybí. Převládalo obnovení koupaliště, oprava silnic, chodníků, úprava povrchu školního hřiště a vybudování dalších hřišť pro děti. Děti jsou velmi vnímavé a všímají si, co se kolem nich děje. Na obvyklých vycházkách naším městem pozorují každou změnu, například rostoucí stavbu obchodního centra. Velmi často se zastavujeme na náměstí u stromu a pozorujeme jeho proměny. Děti jsou šťastné, když uvidí své výrobky tak pěkně naaranžované. „Jé, tady to vajíčko je moje, tuto kytku jsem dělal já.“ Zrovna nedávno na Den Země jsme u tohoto stromu kreslili křídami jarní motivy na chodník. Děti viděly, jak se lidé zastavují a se zalíbením si prohlíží nejenom to, co právě kreslí, ale i ty jejich výrobky pod stromem. Měly z toho opravdovou radost. Navíc bylo příjemně teplo, svítilo sluníčko, a tak se den opravdu vydařil.

V Rosicích nežijí, ale pouze samé děti, žijí tu i naši starší občané. Rozhodli jsme se tedy při našich pravidelných návštěvách Penzionu pro seniory zapojit do tohoto projektu i je. Na květen jsme připravili vědomostní soutěž o Rosicích. Smíšené skupiny (senioři + děti) budou plnit úkoly, např. jaké máme v Rosicích památky, jaká máme kulturní a sportovní zařízení, jak se jmenují lesy, které Rosice obklopují, co protéká Rosicemi, jak vypadá znak Rosic apod. Jedním z úkolů pro seniory bude také, aby napsali, co jim v Rosicích chybí, co by chtěli změnit. Jejich podněty se chystáme uveřejnit v červnové ROSE.

Další naší aktivitou bude výstava cestopisů u příležitosti narozenin knihovny. Naše cestománie bude zahájena v městské knihovně 14. 5. v den farmářského trhu. Přijďte si naše práce prohlédnout.

Malou ukázku předkládáme.

Helena Jurová
vedoucí ŠD

Zprávy z parlamentu

Měsíc květen jsme si v žákovském parlamentu vyčlenili na organizaci Dne dětí. Jako každým rokem, i letos jsme byli osloveni paní zástupkyní Kroupovou, zdali bychom opět nepomohli s realizací Dne dětí na 1. stupni. Hned jak jsme se to dozvěděli, svolali jsme schůzku a začali se domlouvat. Nejprve jsme se rozdělili do skupinek po dvou a zjistili jsme, že je nás málo. Rozhodli jsme se proto oslovit naše kamarády z Ekokroužku a z kroužku divadelního, ti nám přislíbili pomoc, a tak jsme se mohli vrhnout do plánování.

Den dětí na 1. stupni se vlastně tak nějak naplánoval za nás, tam máme úkol pouze zajistit personální zabezpečení akce, což obnáší dozor a vedení dětí na stanovištích, které budou soutěžit stejně jako loni někde v prostoru zámeckého parku a kolbiště.

Den dětí pro 2. stupeň, to už je jiný oříšek, ten musíme naplánovat celý my od A do Z. Svolali jsme tedy druhou schůzku, dlouho jsme přemýšleli, jak celou akci pojmout, aby byla nejen zábavná, ale aby byla zároveň pro žáky přínosem, co se týče zisku informací o jejich nejbližším okolí, podobně jako loni cesta rosickou historií. Po dlouhém bádání brainstormování, kdy nás ale vůbec nic nenapadalo, najednou přišla spásná myšlenka. Proč nevyužít kroniky naší školy, když se s tím naši předkové tak dlouze a hlavně krasopisně psali a není mnoho lidí, kteří by tyto kroniky četli a rozšiřovali tak zajímavé střípky z naší historie, které si rozhodně nezaslouží zůstat pouhými krasopisnými slovy ve starých zažloutlých knihách.

Donesli jsme tedy od pana ředitele kroniky a začali jsme je pomalu pročítat, někteří z nás nevěřili vlastním očím, co vše jsme se v nich dozvěděli, a při jejich čtení jsme pociťovali jemné příjemné mrazení v zádech, to nejspíše z toho, jak na nás dýchl duch zdejších starých časů. Museli jsme všichni pokorně smeknout před těmi, kteří po večerech ve svém volném čase tyhle spisy vytvářeli.

Poté, co jsme se vzpamatovali z prvních naprosto úchvatných a šokujících dojmů, začali jsme přemýšlet, co dál, jak celou soutěž vymyslet. Nikoho samozřejmě opět nic nenapadalo, tak jsme se pokusili na každou událost, která nás uchvátila vytvořit nějakou soutěž. Poté, co jsme si plán odsouhlasili, začali jsme na něm pracovat a zjistili jsme, že to zase tak jednoduché asi nebude a opět jsme se dostali do úzkých….. Jak celé plánování dopadlo? Nechte se překvapit, již brzy se na Vás těšíme, snad se Vám oba Dny dětí budou líbit ☺

za ŽP Mgr. Zbyněk Minařík

Ekotým má vlastní strom!

Představujeme vám „EKOŠÁK“. Strom, který dostal jméno podle svého druhu (ořešák), ale také podle našeho Ekokroužku. Příležitost zasadit si vlastní strom, jsme dostali nejenom my, ale také další spolky a rodiny z Rosic, v rámci projektu Aleje života. I přes nepříznivé počasí se zástupkyním Ekokroužku: Lence Šoltésové a Karolíně Fabíkové podařilo strom úspěšně zasadit. Za to jim patří velký dík a pochvala!

Naše škola se připojila k oslavám Dne Země

Slavili jsme ve čtvrtek 21. dubna. A co na nás čekalo? V každém ročníku měli žáci připravený program s různou ekologickou tematikou.

Prvňáčci se věnovali tématu *Třídění odpadů* ve spolupráci se společností KTS. Přijel svozový vůz a děti se svými zkušenostmi soutěžily o ceny KTS v programu, který jim nachystali členové Ekokroužku.

Druháci se dozvěděli spoustu zajímavostí o tématu *Voda*. Podívali se k naší říčce Bobravě, na faunu a flóru v okolí řeky. Ve škole je čekal program *I studánky chtějí býti čisté*.

Třeťáci měli program *Doprava*, který chystáme ve spolupráci se SVČ. Následovalo praktické pozorování provozu v Rosicích.

Čtvrťáci se vydali na ekofarmu pana Hlaváčka na Kratochvilce, kam je doprovodila odborná pracovnice MěÚ z Odboru životního prostředí.

Za páťáky přijeli členové organizace Green Life, které jsme se stali partnerskou školou a finančně ji podpořili. Proběhla beseda na téma *Deštný prales a ohrožená zvířata*.

Šesťáci si již tradičně připravili program pro děti z MŠ a společně se setkali na školní zahradě. Velcí s malými prožili dopoledne plné her o přírodě.

Sedmáci získali z úst odborníka teoretické znalosti o významu třídění bioodpadu a kompostování. Následně provedli průzkum formou ankety mezi lidmi a vyhodnotili, jak třídění bioodpadu vidí veřejnost v Rosicích.

Slunce zlatá nit je program určený osmákům, který se věnuje Slunci jako hvězdě. Stejně jako páťáky je čekala ještě beseda s členy organizace Green Life o deštném pralese.

Projekt spojený s životem města a programem Zdravé město byl připraven pro deváťáky, kteří provedou *fotoevaluaci města Rosice*. V terénu pořídili fotografie pěkných, reprezentativních míst a nepěkných, zanedbaných míst ve městě. Fotografie vyhodnotili. Zpracovali návrhy na zlepšení, úpravy některých míst.

Celý den byl spojený s úklidem, zejména v okolí školy.

Komise EVVO

Anketa

Poté co proběhlo v únoru školní fórum, na kterém zástupci ze žákovského parlamentu, školního časopisu Rosník a z Eko-kroužku vymysleli a představili své návrhy, co by se mělo ve škole a ve městě vylepšit a co naopak zaslouží pochvalu, sestavila redakce školního časopisu malou anketu. Členové redakční rady oslovili téměř všechny žáky naší školy. Vynechali pouze prvňáčky, kteří jsou přece jen ještě malí. Vzorek dotázaných byl proto poměrně široký. Věkové rozpětí dotázaných bylo od 7 do 15 let. Anketa o naší škole a městě proběhla na konci března. Žáci dostali anonymní dotazník o tom, co se dá zlepšit nebo co se jim naopak líbí. Každý směl vybrat z nabídky u každé otázky dvě odpovědi, které ho nejvíce oslovují.

První a druhá otázka se týkala naší školy.

1. ***Co se mi ve škole líbí:***
   a) Odpočinkové zóny
   b) Projektové dny
   c) Ples
   d) Exkurze, výlety, kurzy, škola v přírodě, pobyty
   e) Kroužky
   f) Výzdoba tříd a školy
   g) Didaktická technika
   h) Zeď deváťáků

Na prvním stupni získaly nejvíce hlasů exkurze, výlety, a to 138 hlasů, a nejméně bodoval ples (8 hlasů). Asi je to proto, že ples je akce zejména pro nejstarší žáky. Na druhém stupni opět nejvíce hlasů dostaly exkurze, výlet (116 hlasů) a nejméně kroužky (5 hlasů). Z ankety jasně vyplynulo, že žáci mají rádi akce, kdy se mohou učit jinak než ve školních lavicích.

2. ***Co se mi ve škole nelíbí a mělo by se zřídit nebo opravit:***
   a) WC
   b) Málo sportovních hřišť
   c) Hřiště před tělocvičnou
   d) Výběr potravin v bufetu
   e) Kopírka pro žáky
   f) Malé skříňky
   g) Využití školní zahrady
   h) Hygiena v jídelně

Na naší škole se žákům nejvíce nelíbí WC, protože je tam velmi často cítit zápach a také tam chybí zámek (na prvním stupni 141 hlasů a na druhém 96) a nejméně žáky trápí využití školní zahrady (16 a 15 hlasů).

Ve 3. a 4. otázce žáci hodnotili město Rosice.

3. ***V Rosicích se mi líbí:***
   a) Kašna
   b) Kuželna
   c) Dětská hřiště
   d) SVČ
   e) Kino
   f) Škola
   g) Osvětlení města
   h) ZUŠ

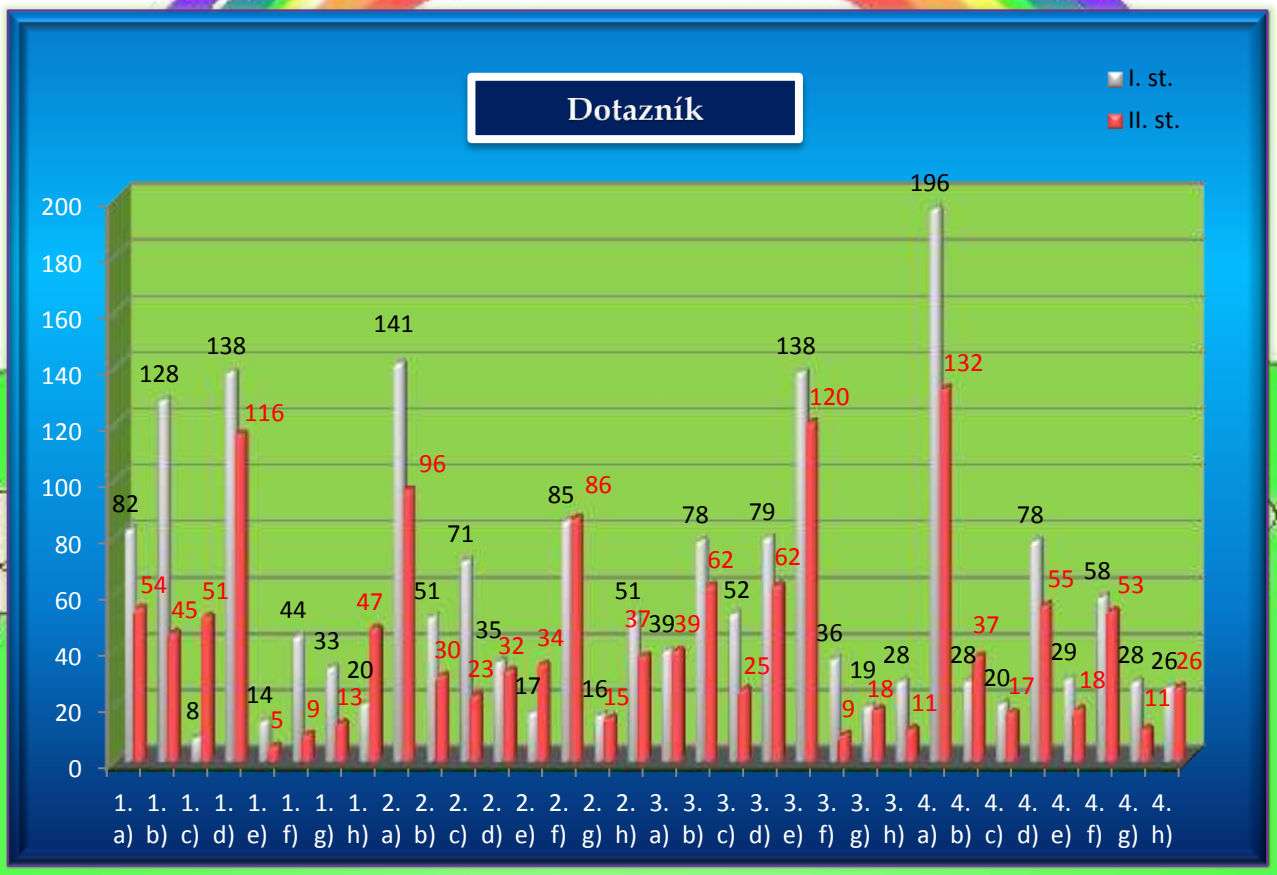
Na prvním i druhém stupni nejvíce žáků hlasovalo pro kino (196 a 132 hlasů) a nejméně pro osvětlení města (19 hlasů) a pro školu (9 hlasů).

4. V Rosicích se mi nelíbí a mělo by se zřídit nebo opravit:

a) Koupaliště
b) Cyklostezka
c) Zimní stadion
d) Park
e) Železniční závory
f) Nádražní budova
g) Přechody
h) Sokolovna

jsme, že se názory vcelku shodují s názory na školním fóru.

Na přípravě a realizaci ankety se podíleli členové redakční rady Ondřej Nedorost a Barbora Čechová. Výsledky pak zpracovali jejich mladší spolužáci Martin Poláček, Lucie Horáková a Eliška Poláčková.

Jak na prvním tak na druhém stupni se žáci shodli, že ve městě nejvíce chybí koupaliště (196 a 132 hlasů). Jako nejmenší problém vnímají žáci 1. stupně zimní stadion (20 hlasů) a žáci 2. stupně přechody pro chodce ve městě (11 hlasů).

Počet hlasů pro jednotlivé položky je vyznačen na grafech. Když jsme si grafy podrobněji prostudovali, zjistili

Hudba 21. století

Michal David

Zpěvák, producent a skladatel Michal David (vlastním jménem Vladimír Štancl) se narodil 14. 7. 1960 v Praze ve znamení raka. Vystudoval pražskou konzervatoř. Stal se členem skupiny Damichi a Kroky Františka Janečka. V obou skupinách zpíval. Také ho můžete vidět s klávesami či piánem. Jeho žánry jsou: pop, jazz a disco.

Michal David vydal celkem 40 alb. Také složil písně k muzikálům např. Kleopatra, Angelika, Děti ráje a Decibely lásky. Nazpíval a složil i písně k oběma dílům Discopříběhů. Složil také své vlastní písničky, které zpívá na svých koncertech. Ty nejznámější jsou: Nesnáším loučení, Dívka z pasáže, Céčka a mnoho dalších písní.

Tadeáš Mutina, V. A

I já sama jsem navštívila jeho koncert v Brně, který byl 5. 12. 2015 v hokejové hale Rondo. Toto turné mělo název Bláznivá noc.

Zazpíval tam všechny jeho nejznámější hity, jako třeba Céčka, Děti ráje, Bláznivá noc, Dívka z pasáže a podobně. Tento koncert byl velmi vydařený a občas doplněný historkou.

Zmínit se chci také o muzikálu Děti ráje, který se stal nejoblíbenějším a nejnavštěvovanějším muzikálem v poslední době. Zajít si na něj můžete do Bobycentra v Brně. Muzikál pojednává o partě maturantů, kteří tráví svůj volný čas na diskotékách, kterým kralují frajeři dýdžejové Tom a Stanley. Vymyká se jen Michal, který píše básničky a skládá písničky. I když je terčem posměchu, zamiluje se do něj nejkrásnější dívka. Nešťastná láska je ale kvůli intrikám ostatních naplněna až po letech. V dojemném příběhu se můžeme zaposlouchat do všech známých písniček Michala Davida. Asi právě proto si tento muzikál oblíbilo několik generací diváků. V tomto muzikále můžete zahlédnout známé osobnosti: Martina Dejdara, Sagvana Tofiho, Lukáše Vaculíka a další. A samozřejmě hudbu složil Michal David! Tak se určitě zajděte podívat!

Natálie Horáková, VI. B

Štika

Do tohoto čísla jsme vybrali zvíře, které jednoznačně patří k našemu městu. Štiku dnes najdeme v rosickém znaku. Připomíná nám, že Rosice a okolí byly dříve centrem rybníkářství a okolo bylo hned několik velkých rybníků. Přesvědčit se o tom můžeme v kronikách a na některých historických obrazech.

Váha:

může dosahovat hmotnosti i přes 25 kg, v českých podmínkách jsou za velké kusy považovány již desetikilogramové štiky.

Velikost:

může dorůstat délky přes 1,5 metru

Žije:

v rybnících, řekách, jezerech a potocích

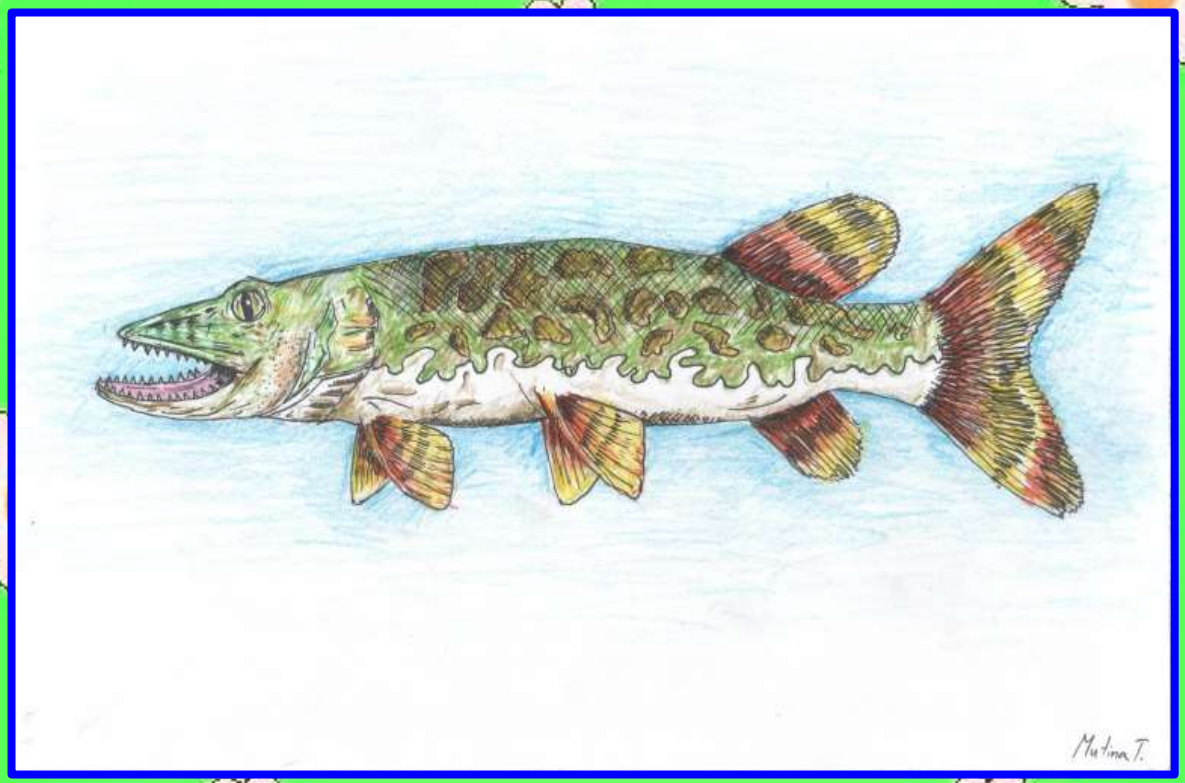
Způsob života – potrava:

je typický noční dravec, přičemž její potravou jsou zejména ryby odpovídající velikosti, např. okoun, ježdík, hrouzek, oukleje, plotice, proudník. Nepohrdne avšak ani žábou,utopenou myší, či menším jedincem vlastního druhu (kanibalismus je u štik poměrně rozšířen). Odhaduje se, že na přírůstek 1 kg hmotnosti spotřebuje 5 až 7 kg potravy, přičemž mladší kusy rostou rychleji než starší.

Zajímavosti:

Štika je teritoriální ryba, proto jí můžeme nalézat na stejném místě. Své teritorium si hlídá před ostatními dravci.

Monika Přinesdomů, VI. A

Tadeáš Mutina, V. A

Ověř si své znalosti

JARO

1. V jaký den nastává jarní rovnodennost?

a) 18. března

b) 15. března

c) 21. března

2. Jak se jmenuje tato rostlina?

a) sněženka

b) bledule

c) tulipán

3. Jaký je jiný název jaro?

a) luno

b) vesna

c) lada

4. Jak se jmenuje římská bohyně jara?:

a) Venuše

b) Pomona

c) Flora

5. Při rozkvětu prvních jarních květů byla potřeba vynést z vesnice zimu. Jak se jí říkalo?

a) Loira

b) Morena

c) Františka

6. Jak se říká kresleným vejcím?

a) kraslice

b) malovaná vejce

c) skořápky

7. Jak se jmenuje tato rostlina?

a) lilie zlatohlavá

b) konvalinka vonná

c) zvonek bílý

8. Z proutků kterého stromu se plete pomlázka??

a) z břízy

b) z vrby

c) z topolu

9. Jak se jmenuje tato rostlina?

a) narcis žlutý

b) hyacint

c) tulipán

10. Jak se jmenuje sameček od včely?

a) včelař

b) medař

c) trubec

(Rozor, dvě odpovědi jsou správné!)

Kristýna Tůmová, IX. B

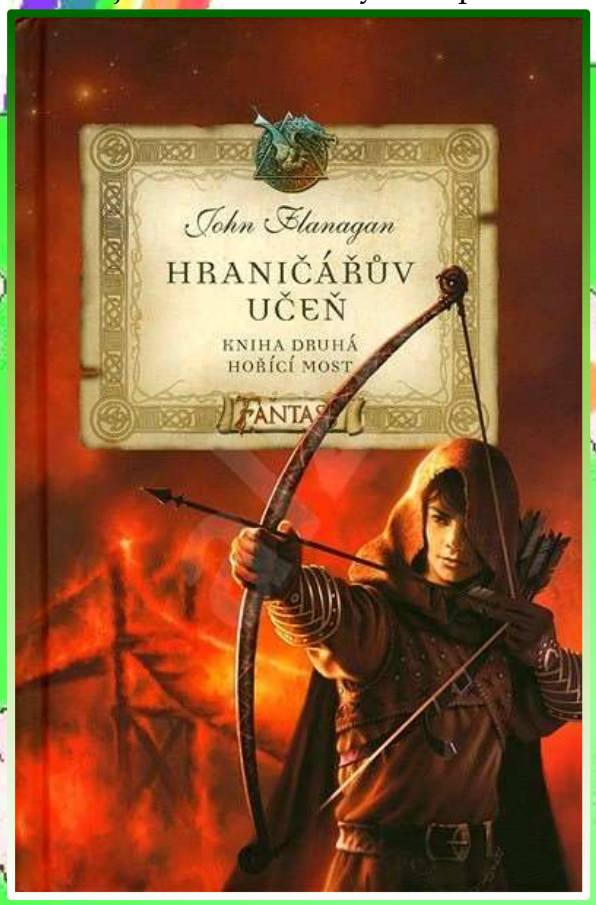
Odpovědi:
1. c), 2. a), 3. b), 4. c), 5. b), 6. a), 7. b), 8. b), 9. a), 10. c)

Z Rosníkovy knihovničky (aneb okénko rosické knihovny)

Minule jsme si představili dva úžasné a známé spisovatele detektivního žánru. Tentokrát se zaměříme na knihy vícedílné a dějově propojené. Podle počtu knih, které se v dané sérii nachází, přidáváme k pojmenování číslo (trilogie – tři díly, tetralogie – čtyřidíly,… atd.).

Hraničářův učeň – John Flanagan (12 svazků)

Dvanáctidílná fantasy sága britského autora Flanagana (jejíž dvanáctý svazek se objevil mezi mými prvními

recenzemi) poutavě líčí dobrodružství a zážitky mladého učně Willa. Hlavního hrdinu si oblíbíte během pár stránek. Knihy se (navzdory cca 300 stránkám) rychle čtou a jejich děj není výrazně komplikovaný. Spolu s hrdinou budete sdílet všechny úspěchy i zklamání a postupně procestujete celou mapu, od ledových a nehostinných plání Skandie až po vyhřáté písčité pouště Aridy. Avšak nástrahy a nebezpečí číhají na každém kontinentu. Svět inspirovaný středověkou Evropou vám dozajista přiroste k srdci.

Odkaz dračích jezdců – Christoper Paolini (4 svazky)

O prvním dílu Paoliniho veledíla – Eragonovi už slyšelo mnoho z nás. Podle první knihy, jež Paolini napsal v patnácti letech, byl natočen film, který však nezískal přílišné ohlasy u publika. Většina milovníků fantasy by film dost možná označila za brak. Není však nutné zahazovat kvůli jednomu špatnému snímku celou psanou předlohu.

S autorovou rostoucí zručností ve psaní se v knihách postupně rozvíjejí i charaktery postav, děj se stává komplikovanějším a temnějším. Paolini už později nevypráví pouze o osudu dračího jezdce Eragona, ale zaplétá do děje svého příběhu stále více postav. Pokud patří fantasy k vaším oblíbeným žánrům, tak knihy Eragon, Eldest, Brisingr a Inheritance ve vaší knihovničce rozhodně nesmí chybět.

Anežka Formánková, VIII. A

Recepty

Losos s těstovinami tagliatelle a smetanovou omáčkou

Ingredience:

1 střední cibule
filet z lososa cca 100 g
olej
pepř
sůl
provensálské koření
smetana 250 ml (podle potřeby i více)
kari
tagliatelle nebo jiné těstoviny
Sýr na posypání dle chuti (eidam nebo tvrdé italské sýry)

Postup:

Na pánev nalijeme trochu oleje a dáme „zesklovatět“ (změknout) na jemno nakrájenou cibuli. Ochutnáme, cibulka musí bát měkká. Potom přidáme celý filet z lososa zbavený kůže a restujeme ho tak dlouho, až je propečený (nesmí být vprostřed syrový a nevadí, když se rozpadne na více kousků). Opepříme, přidáme koření dle libosti, potom přidáme smetanu a povaříme do té doby, než nám vznikne hustější omáčka. Stále mícháme (pozor na připálení), můžeme přidat kari koření a osolíme dle chuti. Tagliatelle nebo jiné těstoviny uvaříme podle návodu. Servírujeme tak, že na talíř dáme těstoviny, omáčku s lososem a posypeme strouhaným sýrem, případně ozdobíme ještě třeba bylinkami a zeleninou.

Dobrou chuť!

Ondřej Nedorost, IX. A

Rosice

Ze všech měst nejvíce
Máme rádi Rosice
Kašnu krásně opravili
Rosice tím proslavili

Na kopci je maličká
Naše krásná kaplička
Je to město akorát
A každý to tu má rád

Vendula Žouželková, VIII. B

Vyrostlo město Rosice
Uprostřed stála radnice
Z radnice nám listy chodí
Že se jim zas volby hodí

Z okna je slyšet rozhlas
Říká, co se děje zas
Prý se staví nový dům
Nové místo k obchodům

Karla Jelénková, VIII. B

Naše krásná Trojice
Zdobí město Rosice
A tak už je načase
Mluvit o ní v rozhlase

Simona Čapková, VIII. B

V Rosicích je spousta památek
Přijeďte se podívat na zámek
Nedaleko něj jsou staré schody
Vystaveny na příkaz vévody

Nebo se podívejte na místní kapličku
Z té krásy uroníte slzičku
Malé Tesco tady máme
A tímhle reklamu neděláme

Jiří Podrazil, VIII. A

Naše město Rosice
Překrásné je velice
Najdete tu vše, co chcete
Na co jen si vzpomenete

Máme tu zámek, hřiště
Pro děti i pískoviště
Dobré jídlo najdete všude
Žaludek váš plný hned bude

Veronika Holomková, VIII. A

Kaple Svaté Trojice
Stojí v městě Rosice
Starý zámek na náměstí
Historii nám tu věstí

Rozhlas hlásí každý den
Informace na týden
Památky jsou u nás krásné
To snad vám všem je hned jasné

Anna Švihálková, VIII. B

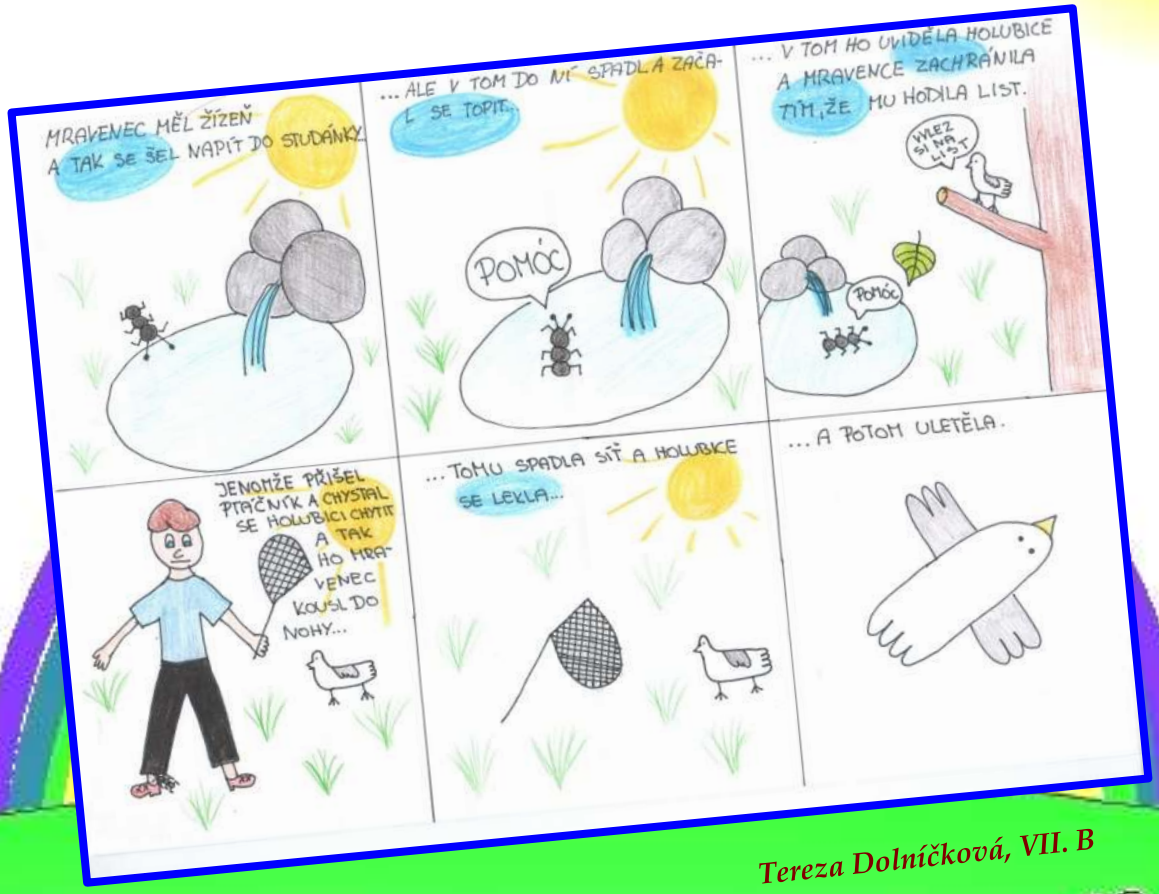
Brno – venkov, pěkné místo
Všude spousta měst i cest
Kdo sem přijde, ten má jisto
Město nejde s ničím splést

Krásný zámek, kašna Vesny
Zábava a věhlasy
O tom se vám ani nesní
Mluví o nás, bez rozdílu, všechny
místní rozhlasy

Anežka Formánková, VIII. A

VYBRANÉ BÁSNĚ JSTE MOHLI SLYŠET V ČESKÉM ROZHLASE BRNO V POŘADU MORAVSKÁ RODINA V TÝDNU OD 16. 5. DO 20. 5.

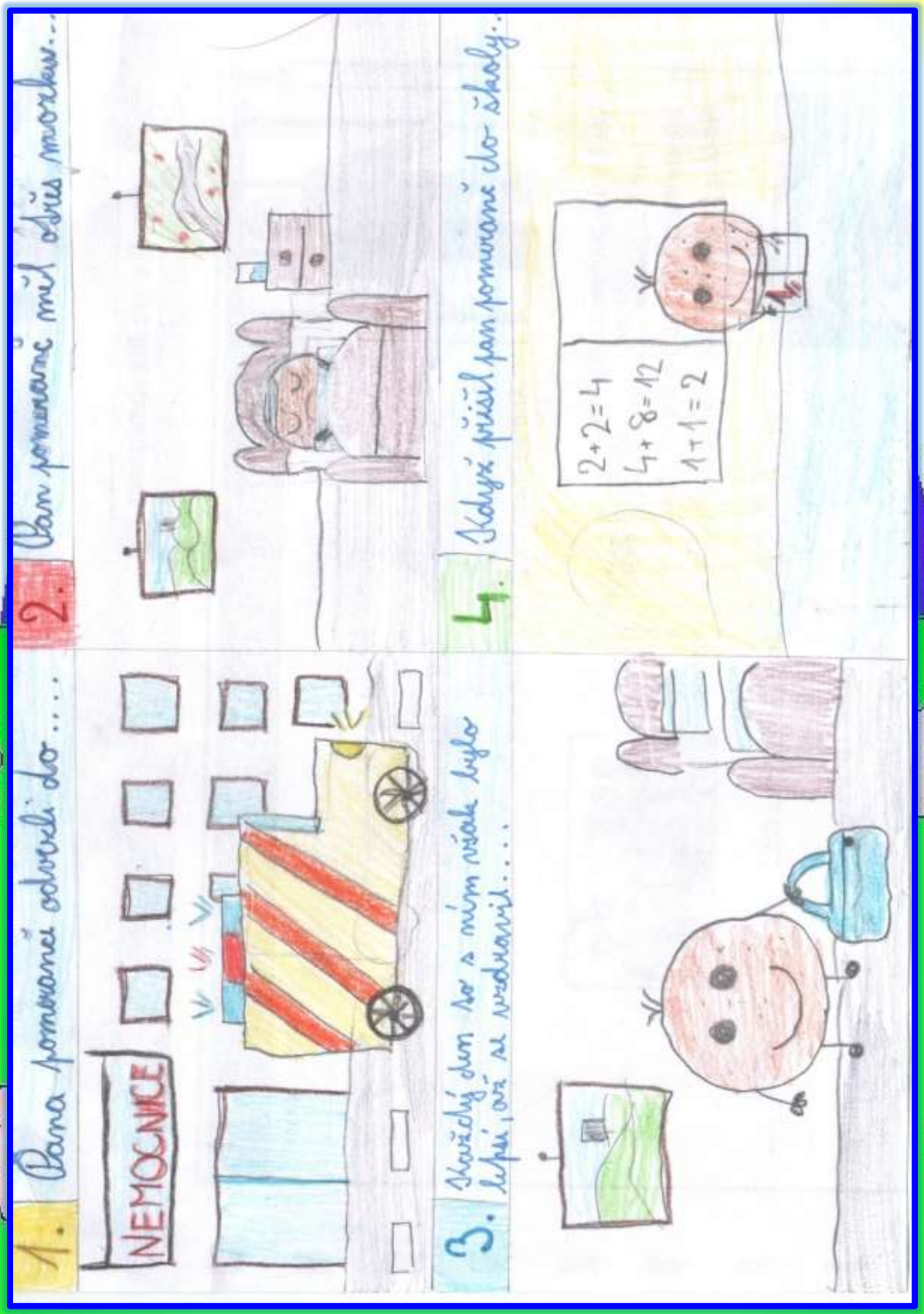
Ilustrace bajek

Tereza Dolníčková, VII. B

Veronika Dušková, VII. B

Vladimíra Odehnalová, V. C

Slovo závěrem

Jarní číslo Rosníku je na světě! Stejně jako to letos trvalo trochu déle i my jsme si dali trochu načas. Přesto doufáme, že se v našem časopise něco dozvíte, inspirujete se a také se u něj pobavíte. Moc děkujeme všem členům redakční rady, kteří se snaží vymýšlet stále něco nového.

Na konci května nás čeká krajské kolo soutěže Školní časopis roku 2016. Na soutěž se těšíme a jsme zvědaví, jak dopadneme v konkurenci časopisů z Jihomoravského kraje. Tak nám držte palce.

Naše redakce na konci školního roku opět přijde o několik výborných redaktorů, proto popřemýšlejte, zda byste je nemohli nahradit právě vy! Vítáme nové členy nebo přispěvatele.

Užívejte si každý jarní den

Za redakci Rosníka se s vámi loučí

Mgr. Jana Odehnalová
a
Ing. Gabriela Folvarčíková

Redakční rada

Tadeáš Mutina, V. A
Vladimíra Odehnalová, V. C
Monika Přinesdomů, VI. A
Eliška Poláčková, VI. B
Martin Poláček, VI. B
Lucie Horáková, VI. B
Natálie Horáková, VI. B
Nela Burianová, VII. B
Anežka Formánková, VIII. A
Lea Petřivalská, VIII. A autorka titulního obrázku
Ondřej Nedorost, IX. A
Barbora Čechová, IX. A
Tereza Trojanová, IX. A
Kristýna Tůmová, IX. B

Přispěvatelé

Lucie Jašková, III. A
Inna Holubářová, III. A
Matěj Masár, V. A
David Stehlík, V. C
Adam Petřivalský, VI. A
Tereza Matulová, VII. B
Tereza Dolníčková, VII. B
Veronika Dušková, VII. B
Vojtěch Nedorost, VII. B
Jiří Podrazil, VIII. A
Veronika Holomková, VIII. A
Karla Jelenová, VIII. B
Anna Švihálková, VIII. B
Simona Čapková, VIII. B
Vendula Žouželková, VIII. B
Eliška Nedvědová, IX. B
Komise EVVO
Helena Jurová
Mgr. Adéla Koblížková
Mgr. Vilma Richterová
Mgr. Zbyněk Minařík